

РЕШЕНИЕ

№ 2204

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1128** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 18.12.2020 г. по НАХД № 12858/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е изменено наказателно постановление (НП) № БИП-005/07.08.2020 г., издадено от зам. председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на касатора, на основание чл. 53 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, като е намалил размера на „имуществената санкция“ на 1000 (хиляда) лева. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание се представлява от адв. С., претендира разноски.

Ответникът, не се представлява, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 18.12.2020 г. по НАХД № 12858/2020 г., СРС е изменил НП № БИП-005/07.08.2020 г., издадено от зам. председателя на ДАМТН, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ на основание чл. 53 от ЗТИП в размер на 5000 (пет хиляди) лева, като е намалил размера на „имуществената санкция“ на 1000 (хиляда) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, както и че е гарантирано правото на защита на жалбоподателя. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция.

На първо място, твърдението за допуснато процесуално нарушение е неоснователно, тъй като последното публично съдебно заседание по НАХД № 12858/2020 г. на СРС е проведено на 24.11.2020 г., за която дата е уведомен още на 30.10.2020 г. адв. С., с пълномощно по делото. На 21.12.2020 г., адв. С. е депозирал молба, към която не са приложени нито болничен лист за временна неработоспособност, нито каквито и да било други доказателства за членове на семейството му, от които да се установява, че лицето е в отпуск по болест поради заболяване от Ковид или е под карантина като контактен от първи ред. Освен изложеното, видно от съдържащите се по делото пълномощни, [фирма] е упълномощило „Адвокатско дружество С. – Д.“, което дружество е преупълномощило адв. С., поради което следва да се приеме, че в конкретния случай е било възможно дори адвокатското дружество да преупълномощи друг адвокат, който да се яви в съдебното заседание.

На следващо място, възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Законосъобразни са изводите на СРС, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 53 от ЗТИП - „неизпълнение или за нарушение на задължителните предписания по чл. 30а, ал. 1, 2, 4 и 5 и чл. 30в, ал. 1 виновните лица се наказват с глоба от 300 до 1000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв“. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от законодателство, уреждащо техническите изисквания на продуктите. Съобразно нормата на чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, органите за надзор на пазара предписват на производителя, на неговия упълномощен представител, на вносителя или на търговеца да спре временно разпространението и/или използването на продукти без маркировка за съответствие, без допълнителна маркировка, когато такава се изисква от наредбите по чл. 7 от този закон и/или на наредбата по чл. 21д, ал. 1 от Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, без декларация за съответствие или без техническо досие до извършване на оценяване и удостоверяване на съответствието им. Доколкото неизпълнението на конкретно определено задължение по ЗТИП е елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 53 от ЗТИП. Нарушението, изразяващо се в неизпълнение на задължително предписание е установено при проверката по документи и на място в търговския

обект на 12.02.2020 г.. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо неизпълнение на дадено конкретно и влязло в сила задължително предписание по чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 53 от ЗТИП.

В конкретния случай АНО е наложил наказание над минималния размер на имуществената санкция, предвидена в санкционната норма, без да са ангажирани доказателства за други извършени нарушения от този вид, както и доказателства, които потвърждават санкционните актове за тези нарушения да са влезли в сила. Съобразявайки се с фактите, относно характера и тежестта на нарушението, СРС правилно е изменил наложеното наказание в минималния размер, предвиден в санкционната норма.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 18.12.2020 г. по НАХД № 12858/2020 г. на СРС.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.